

Norme generale de redactare a lucrărilor incluse în *Caietele Eminescu*

Textul va fi redactat în format TIMES NEW ROMAN, caractere de 12 la un rând, CU DIACRITICE.

În antet se va menționa adresa de email a autorului.

Înainte de titlul lucrării se vor menționa, în colțul din dreapta, prenumele și numele autorului, localitatea și anul de studii (Irina Popescu București, Anul I).

Numele, titlul și subtitlurile, bibliografia, toate se scriu cu caractere normale (NU CU MAJUSCULE).

Referințele se fac ÎN TEXT sub forma NUMELE AUTORULUI, ANUL APARIȚIEI CĂRȚII ȘI PAGINA/PAGINILE (Călinescu, 1969: 123), (*Ibidem*: 146) etc.

Notele de subsol se folosesc DOAR pentru comentarii, nuanțări etc. Dacă se face o trimitere la un autor în nota de subsol, se va folosi același mod de trimitere – de exemplu: (*cf.* Lovinescu, 1983: 223-233). Se pune punct la sfârșitul fiecărei note de subsol.

Evidențierea titlurilor din opera eminesciană se va face prin bold+italic (***Luceafărul, Memento mori***).

Bibliografia va avea următoarea structură: PRENUME, NUME, ANUL APARIȚIEI, TITLUL, EDIȚIA, TRADUCERE (unde este cazul), EDITURA și LOCUL: Mariana Neț, 1989, *O poetică a atmosferei*, Editura Univers, București.

În principiu, textul ar trebui să arate astfel:

silviu.mihaila@yahoo.com

Silviu Mihăilă
Master I, Cluj-Napoca

Dublu eminescian: figural și indecidabil în *Replici*

„Eminescu după Eminescu”

Exegeza eminesciană cunoaște două direcții majore de investigare a universului eminescian: prin „punerea în oglindă” a lui Eminescu cu literatura posteminesciană și prin situarea istorico-literară, tematologică, stilistică a operei eminesciene sub „cupola” romantismului major european. Ne interesează ceea ce de a doua direcție de cercetare și ne vom susține afirmațiile în baza argumentelor propuse de Ioana Bot (*cf.* Bot, 2008): „cunoscând reflexele leneșe ale unor trasee cartografiate de mai bine de un secol de primii exploratori ai operei.

În *Luceafărul* se dezvoltă...

Bibliografie

Ioana Bot, 1999, *Discursul unei priviri îndrăgostite - exercițiu de recitare a poeziei eminesciene*, în „Limbă și literatură”, anul XLIV, vol. III-IV, București.

Jacques Derrida, 1997, *Diseminarea*, traducere de Cornel Mihai Ionescu, Editura Univers Enciclopedic, București.

Laurent Jenny, 1999, *Rostirea singulară*, traducere de Ioana Bot, prefață de Jean Starobinski, Editura Univers, București.